

ÎNCHEIERE

08 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,

Judecătorul:

Judecătorii:

Iulia Sîrcu

Mariana Pitic și Sveatoslav Moldovan

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de avocatul Postolachi Gheorghe și Buzuleac Adrian, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Fediuc Valentin în interesele lui Buzuleac Adrian împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu, pentru reținerea carnetului de muncă, a unui salariu mediu pentru absența forțată de la serviciu, a penalității pentru neachitarea la timp a salariului, împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2016, prin care s-a respins demersul avocatului Postolachi Gheorghe în interesele lui Buzuleac Adrian cu privire la restituirea cererii de apel ca fiind depus de o persoană neîmputernicită și împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 aprilie 2016, prin care s-a admis apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției, s-a casat hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 03 august 2015 în partea admiterii pretențiilor lui Buzuleac Adrian și s-a emis o nouă hotărâre de respingere a pretențiilor

c o n s t a t ă:

Prin mandatul din 27 mai 2015 avocatul Fediuc Valentin a fost împuternicit de Buzuleac Adrian să-i acorde asistență juridică în instanța de judecată cu dreptul de a semna și depune cerere de chemare în judecată (f.d. 3, vol. I).

La 27 mai 2015 avocatul Fediuc Vadim a depus în interesele lui Buzuleac Adrian cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la anularea ordinului de concediere.

În motivarea cererii de chemare în judecată avocatul Fediuc Vadim a indicat că prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 276 ef. din 05 mai 2015 Buzuleac Adrian a fost concediat din organele afacerilor interne pentru încălcarea art. 47 alin. (1) lit. k) Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012 pentru încălcarea sistemică a disciplinei de serviciu sau pentru comiterea unei încălcări grave.

În motivarea adoptării deciziei de concediere, angajatorul a invocat că:

- la 23 noiembrie 2014 în timpul efectuării instrucțiunii, comandatul de grupă al Plutonului de Escortă și Misiuni Speciale maiorul de poliție Constantin Gîțlan a depistat că Buzuleac Adrian poartă epoleți de căpitan, deși anterior a fost sancționat disciplinar cu retrogradare cu un grad special;

- la 05 februarie 2015 Buzuleac Adrian a fost atenționat de conducătorul nemijlocit Constantin Gîțlan în incinta camerei de primire-predare a armelor că a încălcat ținuta de serviciu, însă ultimul i-a răspuns cu cuvinte injurioase și lipsă de respect;
- la 07 februarie 2015 în prezența mai multor angajați Buzuleac Adrian a exprimat în adresa lui Vasile Conțescu cuvinte injurioase și l-a amenințat cu răfuiala fizică, pe acest fapt fiind pornită cauza penală nr. 2015038029 în baza art. 287 alin. (1) Codul penal;
- pentru încălcarea sistematică a disciplinei de serviciu Buzuleac Adrian a fost sancționat prin ordinele Inspectoratului General al Poliției nr. 594 ef din 30 septembrie 2014 cu avertisment, nr. 711 din 14 noiembrie 2014 cu avertisment, nr. 759 ef. din 11 decembrie 2014 cu retrogradare cu un grad special.

Din ordinul de concediere nu rezultă că în cadrul anchetei se serviciu au fost administrate explicațiile lui Buzuleac Adrian și i s-a oferit posibilitatea reală de apărare conform procedurii legale.

Din ordin nu rezultă că a fost constatată o încălcare gravă, iar calificativul sistematic nu poate fi admis ca pertinent, deoarece concluziile date urmau să fie coroborate cu art. 86 lit.g) Codul muncii și Statutul disciplinar al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 520 din 09 iulie 2013, care prevăd o consecutivitate a gravității sancțiunilor disciplinare până la aplicarea sancțiunii disciplinare-concedierea.

Cere avocatul Fediuc Valentin anularea ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 276 ef. din 05 mai 2015 ca fiind ilegal, restabilirea lui Buzuleac Adrian în serviciu conform funcției deținute de inspector patrulare a Plutonului de Escortă și Misiuni Speciale a Inspectoratului Național de Patrulare a Inspectoratului General al Poliției (f.d. 4-5, vol. II).

Avocatul Fediuc Valentin a depus cerere de majorare a pretențiilor solicitând încasarea de la Inspectoratul General al Poliției în beneficiul lui Buzuleac Adrian a salariului mediu pentru absența forțată de la serviciu și reținerea carnetului de muncă, care urmează a fi calculată din ziua emiterii ordinului de concediere 05 mai 2015 și până la ziua executării hotărârii instanței de judecată în cazul admiterii acțiunii; încasarea penalității de 0,1 % din salariul neplătit la termen și a unui salariului mediu pentru absența forțată de la serviciu în cazul reintegrării în serviciu (f.d. 15, vol. I).

La 31 iulie 2015 Buzuleac Adrian și Fediuc Valentin au depus cerere de concretizare a pretențiilor solicitând anularea ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 276 ef. din 05 mai 2015 ca fiind ilegal, restabilirea lui Buzuleac Adrian în serviciu conform funcției deținute de inspector de patrulare a Plutonului de Escortă și Misiuni Speciale a Inspectoratului Național Patrulare, încasarea de la Inspectoratul General al Poliției în beneficiul lui Buzuleac Adrian a salariului mediu pentru absența forțată de la serviciu și reținerea carnetului de muncă, care urmează a fi calculată din ziua emiterii ordinului de concediere 05 mai 2015 și până la ziua executării hotărârii instanței de judecată în cazul admiterii acțiunii; încasarea penalității de 0,1 % din salariul neplătit la termen și a unui salariului mediu pentru absența forțată de la serviciu în cazul reintegrării în serviciu.

În motivarea cererii de concretizare a pretențiilor au indicat că lui Buzuleac Adrian nu i-au fost eliberați epoleți ce corespund gradului special în urma retrogradării și nu i-a fost eliberată legitimația de serviciu cu indicarea statutului și gradului deținut, iar superiorii Constantin Gîțlan și Vasile Conțescu prin inacțiune sau neglijență au condiționat neexecutarea la timp de către reclamant a ordinului privind retrogradarea.

Acțiunile de injurie imputate lui Buzuleac Adrian în adresa lui Gîțlan Constantin și Conțescu Vasile la 05 februarie 2015 și 07 februarie 2015 sunt declarative și lipsite de suport probatoriu.

În ancheta de serviciu nu s-a reținut nicio circumstanță obiectivă care demonstrează pretensele încălcări (f.d. 80-85, vol. I).

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 03 august 2015 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Buzuleac Adrian.

S-a anulat ca fiind nelegitim și neîntemeiat ordinul nr. 276 ef. din 05 mai 2015 „Cu privire la sancționarea disciplinară a inspectorului de patrulare a Plutonului de Escortă și Misiuni Speciale al Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției, locotenent-major de poliție Buzuleac Adrian”.

S-a restabilit Buzuleac Adrian în serviciu, în funcția de inspector de patrulare a Plutonului de Escortă și Misiuni Speciale al Inspectoratului Naționale de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției.

S-a încasat de la Inspectoratul Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Buzuleac Adrian salariul mediu pentru perioada absența forțată de a serviciu și reținerea carnetului de muncă pe perioada de la 05 mai 2015 până la 03 august 2015 în mărime de 23 814,14 lei.

S-au respins ca fiind neîntemeiate pretențiile cu privire la încasarea sumei ce constituie penalitate în mărime de 0,1% din suma salariului neplătit la termen și a unui salariu mediu pentru absența forțată de la serviciu.

S-a dispus executarea imediată a hotărârii în partea restabilirii în funcție a lui Buzuleac Adrian și încasarea unui salariu mediu (f.d. 101, 105-113, vol. I).

Prin procurile din 18 martie 2015 Sîrbu Veaceslav și Andriuța Valentin au fost împuterniciți de Inspectoratul General al Poliției să-i reprezinte interesele în instanța de judecată cu dreptul de ataca hotărârea judecătorească (f.d. 104, 139).

La 05 august 2015 reprezentantul Sîrbu Veaceslav a declarat în interesele Inspectoratului General al Poliției apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 03 august 2015, iar la 24 noiembrie 2015 reprezentantul Andriuța Valentin apel motivat împotriva aceleiași hotărâri (f.d. 115, 126-138, vol. I).

În ședința de judecată din 29 martie 2016 avocatul Postolachi Gheorghe a solicitat în interesele lui Buzuleac Adrian restituirea cererii de apel ca fiind depusă de o persoană neîmputernicită (f.d. 180).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2016 s-a respins demersul avocatului Postolachi Gheorghe în interesele lui Buzuleac Adrian cu privire la restituirea cererii de apel ca fiind depusă de o persoană neîmputernicită (f.d. 185-191).

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 26 aprilie 2016 a admis apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției.

A casat hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 03 august 2015 în partea admiterii pretențiilor lui Buzuleac Adrian și a emis în partea dată hotărâre nouă de respingere a pretențiilor (f.d. 192-224, vol. I).

Prin mandatul din 01 martie 2016 avocatul Postolachi Gheorghe a fost împuternicit de Buzuleac Adrian să-i acorde asistență juridică în instanța de judecată cu dreptul de ataca hotărârea judecătorească (f.d. 152, vol. I).

La 21 decembrie 2016 prin intermediul oficiului poștal avocatul Postolachi Gheorghe și Buzuleac Adrian au declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 aprilie 2016 și încheierii din 12 aprilie 2016, solicitând repunerea

recursului în termen, admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe sau trimiterea pricinii la rejudecare.

În motivarea cererii de recurs Postolachi Gheorghe a indicat că Inspectoratul General al Poliției nu a prezentat probe care ar confirma eliberarea lui Buzuleac Adrian a epoleților și neexecutarea ordinului cu privire la retrogradare nu poate fi pusă pe seama recurentului.

Curtea de Apel Chișinău a încălcat dreptul lui Buzuleac Adrian la apărare, la un proces echitabil și accesul la justiție.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Prin referința depusă la 23 ianuarie 2017 reprezentantul Andriuța Valentin a solicitat în interesele Inspectoratului General al Poliției declararea recursului inadmisibil ca fiind depus cu omiterea termenului de declarare.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Verificând argumentele invocate de avocatul Postolachi Gheorghe și Buzuleac Adrian în cererea de recurs pe baza materialelor din dosar și a referinței depuse de reprezentantul Andriuța Valentin în interesele Inspectoratului General al Poliției, audiind raportul verbal al judecătorului raportor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil din următoarele motive.

În ședința de judecată din 26 aprilie 2016 Buzuleac Adrian și avocatul Postolachi Gheorghe au fost prezenți, fapt consemnat în procesul-verbal al ședinței de judecată (f.d. 182-184, vol. I).

La 20 iunie 2016 Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa părților copia deciziei din 26 aprilie 2016 (f.d. 225, vol. I).

La materialele pricinii lipsesc probe care ar confirma recepționarea copiei deciziei instanței de apel de către Buzuleac Adrian și avocatul Postolachi Gheorghe.

Însă, la referința depusă la 23 ianuarie 2017 reprezentantul Andriuța Valentin a anexat copia plicului, prin care se confirmă că Inspectoratul General al Poliției a recepționat copia deciziei instanței de apel la 05 iulie 2016 (f.d. 19, vol. II).

Având în vedere că domiciliul lui Buzuleac Adrian și sediul Inspectoratului General al Poliției se află în aceeași unitate administrativ-teritorială, se prezumă că copia deciziei instanței de apel a fost recepționată de către recurent în aceeași perioadă de timp.

Mai mult ca atât, dosarul a fost expediat de Curtea de Apel Chișinău Judecătoriei Centru mun. Chișinău la 20 iunie 2016 (f.d. 226, vol. I).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La 21 decembrie 2016 avocatul Postolachi Gheorghe și Buzuleac Adrian au declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 aprilie 2016 solicitând repunerea acestuia în termen.

Buzuleac Adrian și avocatul Postolachi Gheorghe depunând recursul la 21 decembrie 2016 au exercitat dreptul de atac cu omiterea termenului legal și recursul declarat urmează a fi declarat inadmisibil.

Or, în conformitate cu art. 433 lit. b) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434.

În conformitate cu art. 10 alin. (1) Codul de procedură civilă, sancțiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural.

Exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

Omiterea termenului de declarare a recursului se confirmă și cu demersul avocatului Postolachi Gheorghe de a repune recursul lui Buzuleac Adrian în termen.

Privitor la cererea de repunere a recursului în termen.

În conformitate cu art. 434 alin. (2) Codul de procedură civilă, termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Așadar, termenul de declarare a recursului nu poate fi restabilit și cererea de repunere a recursului în termen nu poate fi admisă.

La 21 octombrie 2016 avocatul Postolachi Gheorghe a confirmat contra semnătură că a recepționat decizia motivată a instanței de apel (f.d. 227, vol. I).

Că a primit copia deciziei instanței de apel la 21 octombrie 2016 confirmă avocatul Postolachi Gheorghe prin semnătura aplicată pe tartajul dosarului.

Însă, nu constituie temei de calculare a termenului de declarare a recursului data de 21 octombrie 2016 când avocatul Postolachi Gheorghe a confirmat că a recepționat copia deciziei instanței de apel din 26 aprilie 2016.

Or, Buzuleac Adrian și avocatul Postolachi Gheorghe au fost prezenți la pronunțarea dispozitivului deciziei, însă au solicitat copia motivată a deciziei aproximativ peste 6 luni de la pronunțare.

În hotărârea Ponomaryov vs. Ucraina 3236/03 din 03 aprilie 2008, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că dacă termenul pentru introducerea unei căi ordinare de atac este reînnoit după un interval considerabil și pentru motive care nu par să fie foarte convingătoare, o asemenea decizie ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac. Curtea a admis că revine în primul rând instanțelor interne să decidă asupra repunerii în termenul de introducere a căii ordinare de atac, dar ele nu se bucură de o marjă de apreciere nelimitată. Instanțele sunt obligate să indice motivele pentru care au acceptat repunerea în termen. Un asemenea motiv ar putea fi, spre exemplu, necomunicarea hotărârii luate în proces de către autoritățile competente ale statului. Chiar și atunci, totuși, posibilitatea repunerii în termen nu ar fi nelimitată, dată fiind obligația părților de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință.

În conformitate cu art. 56 alin. (3) Codul de procedură civilă, participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.

Articolul 61 alin. (1) Codul de procedură civilă expres prevede că părțile sunt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Contrar acestor prevederi legale, Buzuleac Adrian și avocatul Postolachi Gheorghe nu au depus diligența necesară în vederea exercitării căii de atac în termen.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă a reiterat că ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protejarea drepturilor sale de acces la instanță (a se vedea cauzele Van Harn vs. Germania, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007).

În cauzele Ceachir contra Moldovei din 15 ianuarie 2008 și Melnic contra Moldovei din 14 noiembrie 2006, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că prin neaducerea vreunui motiv pentru prelungirea termenului de depunere de către pârâți a unui act procedural, instanțele judecătorești naționale încalcă drepturile reclamanților la un proces echitabil.

În conformitate cu art. 10 alin. (3) Codul de procedură civilă, sancțiunile procedurale vizează atât actele de procedură ale instanței judecătorești, ale participanților la proces, cât și ale persoanelor legate de activitatea acestora și, în dependență de prevederile legii, constau în anularea actului procedural defectuos, în decăderea din drepturi pentru neîndeplinire în termen a actului de procedură, în obligația de a completa sau a reface actul îndeplinit cu nerespectarea legii, în restabilirea în drepturile încălcate, în aplicarea amenzii judecătorești, în alte măsuri prevăzute de lege.

În favoarea concluziei enunțate se invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care consacră unul din principiile fundamentale ale preeminenței dreptului, securitatea raporturilor juridice (a se vedea hotărârea Pîrnău și alții vs. Moldova din 31 ianuarie 2012).

Astfel, din motivele menționate și având în vedere că avocatul Postolachi Gheorghe și Buzuleac Adrian au declarat recurs în afara termenului de 2 luni care este de decădere și nu poate fi restabilit, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de repunere a recursului în termen și de a considera recursul inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. b) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de avocatul Postolachi Gheorghe și Buzuleac Adrian se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecătorul:

Iulia Sîrcu

Judecătorii:

Mariana Pitic

Sveatoslav Moldovan